

haar "pietje" en temidden van haar kamerplanten, die zij vertroetelde.

Vacantie was aan haar niet besteed. In de zomer een dagje uit vond ze meer dan voldoende.

Zij was tevreden en gelukkig met weinig en bleef het liefst op de achtergrond.

Dat zij Maria vereerde bleek uit het feit, dat ze het Mariabeeld in haar woonkamer steeds weer voorzag van een versiering bestaande uit verse bloempjes.

Een val in november 1998, waarbij zij haar heup brak, is haar achteraf noodlottig geworden.

In het Streekziekenhuis Koningin Beatrix te Winterswijk namen, ondanks een goed gelukte operatie, haar krachten zeer snel af.

Na op haar eigen verzoek voorzien te zijn van het Sacrament der zieken en bijgestaan door diegenen, die haar het naaste stonden, is haar ziel op zondagmorgen 7 februari 1999 heengegaan, licht als een vlinder op de wind.

Wij zullen onze prettige herinneringen aan "tante Til" blijven koesteren.

Dat zij moge rusten in vrede.

Groenlo, 11 februari 1999.

Mathilda van Dijk

werd geboren op 24 oktober 1910 in Angerlo, en kwam uit een gezin van 13 kinderen.

Haar moeder kwam te overlijden, waarna haar vader, die bij de spoorwegen werkte, hertrouwde. Al op zeer jonge leeftijd moest zij in dienstbetrekking en heeft in meerdere gezinnen in de buurt van Angeren gediend.

In 1937 werd ook zij getroffen door de volksgesel tuberculose en kwam terecht in het sanatorium te Zevenaar waar zij meer dan 2 jaar heeft doorgebracht. Hier leerde zij mevrouw Hoogewind-Bremer uit Beltrum, ook patiënte, kennen.

In 1944 toen zij als bewoonster van de omgeving Arnhem, wegens de tegen de Duitse bezetter oprukkende geallieerden, moest evacueren, herinnerde zij zich het adres van mevrouw Hoogewind-Bremer en klopte daar aan voor tijdelijk onderdak, dat haar gaarne werd verleend.

Bij mevrouw Hoogewind-Bremer woonde ook de broer van mevrouw, de heer Hendrik Bremer. Tilda kon het al gauw goed met Hendrik vinden en op 23 september 1946 trouwden zij.

Daar er in die tijd een grote woningnood heerste, was de enige oplossing inwoning.

Op de boerderij van de familie Geesink in Avest was nog plaats en dus werd daar ingetrokken.

Van haar en ook destijds van haar man hebben wij diverse keren gehoord dat zij daar een zeer prettige tijd hebben doorgebracht. Hoewel het haar niet vergund was zelf kinderen te hebben

heeft ze toch veel liefde voor kinderen kwijt gekund aan de jonge kinderen van de familie Geesink.

Haar man Hendrik Bremer voorzag in het onderhoud middels wisselende werkzaamheden, de ene keer als landarbeider, de andere keer als fabrieksarbeider.

Een en ander had tot gevolg dat eind jaren vijftig verhuisd werd naar een eigen woning in de Walstraat te Groenlo, waar Tilda naast de zorg voor haar man ook enkele jaren de zorg voor enkele opgroeiende kinderen van kennissen op zich heeft genomen, omdat ze moesten aansterken.

Bij hun pensioen werd de woning aan de Walstraat verkocht en werd hun laatste woonplaats een seniorenwoning op Het Blik 101 te Groenlo betrokken.

Tilda werd 88 jaar, hoewel zij als motto had: "het leven duurt maar even."

Als je zo oud wordt, wordt de familie- en kennisenkkring steeds kleiner, doch mede door haar goede humeur kreeg zij, ook nog na het overlijden van haar man Hendrik op 6 september 1992, regelmatig bezoek waarvoor zij altijd zeer dankbaar was.

Bovendien kon zij zich, zoals dat heet, goed zelf vermaken en voelde zich allesbehalve eenzaam en in avonduren was de televisie haar grote vermaak.

Van uitgaan hield ze niet, ze voelde zich het best thuis in haar besloten kring, in gezelschap van